

Edini slovenski dnevnik v
Zjednjih državah.
Izhaja vsak dan izvzemlj
nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenic daily
in the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 280. — ŠTEV. 280.

NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 30, 1909. — TOREK, 30. LISTOPADA, 1909.

VOLUME XVII. — LETNIK XVII.

Iz delavskih krogov. Brezsrčni delodajalci.

V LUDLOW, MASS., SO PREGNA
LI ŠTRAJKARJE IZ NJE-
HOVIH STANOVANJ.

Triste ljudi je sedaj, v zimskem mra-
zu, brez stanovanja.

PRENOČIŠČA NA PROSTEM.

Ludlow, Mass., 29. nov. Kakor se je že poročalo, so lastniki tukajšnjih predilniev delavcev odpovedali stanovanja in takoj na to so jih z silo prepodili iz hiš, v katerih so štrajkarji stanovali in ki so last tovarnarjev. Vsled tega brezsrčne žena, ki je tembolj tiranski, ker se je to zgordile sedaj, ko se bliža zima in ko je že precej mrzlo, je zgubilo nad 300 ljudi sveta stanovanja. V minolti noči je najmanj 75 štrajkarjev z svojimi rodinami prenočevalo na prostem. Rodilne do skrajnosti izkorisčanih de-
laveev, si niso znale pomagati na drug način, da so na prostem zakrile velike ogigne, da so se saj otroci in ženske na ta način grili.

Nekteri otroci štrajkarjev nimajo niti čevljiv v tudi njihova obleka je pomankljiva. Le nekoliko žensk je tako srečnih, da imajo nogavice, dočim jih večina nima. Nektere ženske, ktere imajo male otroke, so hodiče celo noč po mestu, da so se tako sij nekoliko ogrele.

V Ludlow pa včeraj prišlo najmanj 10,000 tujcev, da si ogledajo na svoje oči vso bedo, v ktero so brezsrčni delodajalci spravili svoje delave, ki ne zahtevajo niso drugrega, da se jim za-
služek v toliko poveča, da bodo za-
mogli pošteno živeti. Borno pohištvo delavev stoji na ulicah, tako, da je pogled na ulice malega mesta izredno žalosten. Ko so pometali pohištvo delavev na ulice, se niso očitali na to, da je skoraj jedino imetje ne-
srečnikov. Vsled tega so jim slammice pometali jednostavno v blato, tako
da se nadaljnji izdatkov.

Tako izdelujejo nekteri senatorji

zajedno z zastopniki predloge z
spremenitev bančnega poslovanja itd.

Zoper drugi se bavijo z škandalom, ki

je nastal vsled prevrat sladkornega

trusta, o katerem se bode v kongresu

brezvdomno mnogo govorilo.

Pred zasedanjem zvezinega kongresa.

LJUDSKI "SOLONI" SO ŽE PRI-
ČELI V VELIKEM ŠTEVI-
LU PRIHAJATI V
WASHINGTON.

Nekoliko senatorjev in članov zastop-
niške zbornice je že v glav-
nem mestu.

NA DELU.

Washington, D. C., 29. novembra. Danes teden se prične zopet zasedanje kongresa in tako so pričeli razni ljudski zastopniki, kakor senatorji in člani zastopniške zbornice že prihajati v Washington. Pri prihodnjem zasedanju bodo imeli namreč ljudski zastopniki obilo posla, kajti treba bodo se enkrat pregledati novi tarif, da se ga nekolič potavnica, tako, da se Zjednjene države ne zamerijo ino-
zemstvu.

Dosedaj je prišlo v Washington dva tuta senatorjev in pol drugi sto članov zastopniške zbornice, tako, da so se zborovanja raznih odsekov deloma pričela, da se tako čim preje pridobi predsednika Tafta za ta ali prej predlog, in sicer se predno izde-
la predsednik svoje letno poslanico nadaljnih izdatkov.

Tako izdelujejo nekteri senatorji zajedno z zastopniki predloge z
spremenitev bančnega poslovanja itd.

Zoper drugi se bavijo z škandalom, ki

je nastal vsled prevrat sladkornega

trusta, o katerem se bode v kongresu

brezvdomno mnogo govorilo.

POGUMNA DEKLICA.

Izpred vlaka nadušične železnice je
potegnila otroka in ga rešila.

Paul Schneider, prodajalec ledal iz Št. 227 Cherry St. v New Yorku, je držal včeraj v nekem vozu 2. Avenue nadušične železnice svojo malo hčerko Cecilijo, staro tri leta, za obliko, da ne bi otrok padel skozi okno. Ko je za trenotek spustil obliko in se obrnil k svoji soprigi, ki je sedela zraven njega, je takoj nato opazil v svoj največji strah, da je otrok zginil.

Berta Rosenthal, stara 17 let, ki stannije s svojo vdovljeno materjo na Stev. 305 izčrta 100, ulici v New Yorku, je bila na postaji na 99. ul. Naenkrat je videla, kako je nekaj belega padlo iz okna. Nikdai ni bil na postaji in tako se je odločila, da gre sama preko šin, da bi otroka — ker kaj družega ni moglo biti — rešila.

Pogumni deklici se je posrečilo, da je malo Ceciliijo rešila ravno o pravem času, ker takoj nato je privozil velik, ki bi otroka gotovo usmrtil.

Medtem se je na postaji zbralo več ljudi in tudi otrokovi starši, ki so že mislili, da male ne bodo dobili več žive.

SLOVENSKE NOVICE.

Volitve v Arkansusu.

Iz Huntingtona, Ark., se nam javlja, da se v decembri vrše v imenovanem mestu in sicer v 21. distriktu volitve novih uradnikov. Med kandidati nastopi tudi Slovenski Anton Storj, katerga priporočamo vsem tamjanim rojakom kar najtoplej, zlasti naj pa premogarji oddajo zanj svoje glasove.

Poroka kraj očetove krste.

Chicago, Ill., 30. nov. Miss Juanna C. Howard se je poročila kraj krste svojega očeta z Irving Heriotom. Oče James Howard, tajnik kluba Washington Park, je v minolom tednu pri vožnji z avtomobilom posrečil in je bil smrtno poškodovan.

Na smrtni postelji je pa izrekel željo, da bi rad videl, ako bi se njegova hiša poročila v njegovej navzočnosti. Oni isti duhoven, kije Howardovo hčerko pri njegovi smrtni posteli poročil, je potem — pokopal pokojnega očeta.

Potopljena ladija.

New Bedford, Mass., 30. nov. Semkaj se poroča, da se jadranka Canton, ktera je že 74 let plula po oceani, pri otoku Mayo, Capverdsko-otočje, potopila. Mornarji, kteri je bilo 31, so se resili. Jadranka je nosila 226 ton in je bila najstarejša, kajti je doma v New Bedford.

Zvezini uradniki in njihove plače.

TEKOM ZADNJIH DVEH LET SE
JE ŠTEVILO URADNIKOV
POMNOŽILO ZA 20
ODSTOTKOV.

Vlada ima 370.065 uradnikov, kterih
vsaki dobri na leto povpre-
čnih 1000 dolarjev.

I Z V E S T J E.

Washington, D. C., 29. novembra. Zvezina vlada še nikdar ni imela toliko uradnikov, kakor jih ima sedaj, kajti danes se naznana: da služi pri vladni 370.065 takozvanih vladinih uradnikov. Tekom zadnjih dveh let se je število zvezinskih uradnikov pomnožilo za dvajset odstotkov, oziroma za 64.000 uradnikov.

Samo v Washingtonu je v zvezinih uradbi 28.974 ljudi, kterih zaslужuje na leto po \$31.541.225, tako, da pride na vsakega po \$1000. To število se bude prihodnje leto pomnožilo, kajti vlada bude majela 3000 novih ljudi, ktere potrebujete za ljudsko števje. S tem bude imela \$5.000.000 nadaljnih izdatkov.

Tako izdelujejo nekteri senatorji zajedno z zastopniki predloge z
spremenitev bančnega poslovanja itd.

Največ uradnikov dela pri uradu zvezinega zaklada, namreč 6996, do-
čim dela pri eksekutivi le 43 vsluž-
benec.

V New Yorku je le 2323 zvezinskih uradnikov, kterih zaslужuje na leto ne-
kaj nad tri milijone dolarjev. Naj-
več uradnikov imajo v Arizoni, namreč le devetnajst, ki dobivajo vsako leto po \$25.226.

Največ uradnikov dela pri uradu zvezinega zaklada, namreč 6996, do-
čim dela pri eksekutivi le 43 vsluž-
benec.

—

VENDAR KONČNO!

Našla svojo mater po 26 letih.

Trenton, N. J., 29. nov. Mrs. Florence Kinney iz Trentona pričakuje te dni svojo hčer, ktere že šestindvajset let ni videla. Ko je bila njena hči staro osem mesecov, vzela jo je seboj v New York, da obiše svojo sestro Mrs. Catharine Rice, ktera je tedaj odpotovala v Nemčijo. Ko sta že bili obe sestri na parniku, sta se spomnili, da je treba še nekaj kupiti in tako je ostavila mati svoje dete na parniku pri svoji sestri. Ko je pa vrnila z Hobokena na pomol, je parnik že odplul in s parnikom je odpotoval tudi njeno dete v Nemčijo. Njena sestra je pa malo deklico imela tako radu, da je pisala svoji sestri v Ameriko, naj ji dovoli deadoptirati, kar je končno matri privolila. Deklica, kjer je sedaj žena nekega nemškega trgovca, je še sedaj zvedela, da živi njena mati v Ameriki, kajti vse dosedaj je mislila, da je Mrs. Rice njena mati. Vsled tega se je napotila v Ameriko, da končno vendarje vidi in spozna svojo pravo mater.

—

Temperenčna parada.

Montgomery, Ala., 29. nov. Na stotine v belo oblečenih otrok je moral včeraj paraditi po ulicah tukajnjega mesta, da se tako agitira za nek temperenčni amendment, o katerem se bode te dni vršilo med prebivalstvom glasovanje. Otroci so prepevali razne himne in temperenčne pesni, dočim se je po vseh raznovrstnih cerkvah molilo za to, da bi temeprečni fanatiki zmagali.

Nasprotniki temperenčne umnognosti pa trdijo, da so prepicani, da bodo zmagali z 5000 do 10.000 glasovi. Vendar pa proročuje za letos niščenje, kajti najmanj 150.000 volilev niti vedelo ni, da se bodo vršile letos posebne volitve, tako, da se niso dali vknjižiti, vsled česar je ne morejo vdeležiti sedanjih volitev.

—

Denarje v staro domovine

pokljilamo

za \$ 10.30 50 krov,

za 20.45 100 krov,

za 40.90 200 krov,

za 102.25 500 krov,

za 204.00 1000 krov,

za 1018.00 5000 krov.

Potovinarje je včetve pri teh svotah.

Doma se nakazane svote popolnoma

izplačajo brez vinara odbitka.

Naše denarne pošiljalne izplačuje-

c. kr. poštni hranilni urad v 11. do

12. dneh.

Denarje nam poslati je najprilj-
nejo do \$25.00 v gotovini v priporo-
čenem ali registriranem pismu, včje
zmeske po Domestic Postal Money

Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., N. E.

Do Zagreba \$25.00

Do Ljubljane \$25.00

Do Zagreba \$25.00

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

VICTOR VALJAVEC, Secretary.

LOUIS DEDNIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above offices: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
" pol leta	1.50
leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
Euroza za vse leta	2.50
" " pol leta	2.50
" " četr leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemski nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne
prihvajajo.

Denar naj se blagovoljo pošiljati po —
Money Order.

Pri spremembni kraju narodnikov
prosim, da se nam tudi prejemanje
bivalstva naznani, da hitreje najde
mo naščnivka.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta na-
dov:

"GLAS NARODA"
22 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Še enkrat: Cherry, Ill.

Bilo je na Zahvalen dan, in sicer v premogarskem mestecu Cherry, Ill. Tam so žalovalo sirote v vodo za svojimi zakopanimi očetim in redniki. Pokopani so bili — toda so li bili v resnici mrtvi? Najbrž, kajti vsako življenje je po tolikih dnevih la-kotih in po tako dolgem vdihavanju strupenega zraka izključeno. Toda dokler ne pridejo vsa trupla mrtvev na površje, njihovi sorodniki se vedno upajo, kajti dvajset premogarjev je prišlo še živih na površje, dasiravno so bili teledi pod zemljijo. V rovu so našli nekoliko nezavestnih premogarjev, o katerih se je mislilo, da so mrtvi, ki so pa kljub temu še žive.

V vodo upajo in to velja tudi o si-rotabah. Ženske in otroci so namreč vedeli, da je rešilno možno marljivo na delu; vodo so vesele, da so odšli tovariši nesrečnikov v rov, kjer so rešijo življenje svojih tovarisev, kaj je kaj faceta sploh še bilo mogoče. Mogoče kljub vsem mukam še vedno živi ta ali oni oče otrok, ter ali one žene, kateri je ves čas po razstrelih mislila le na svojega moža in na njegove muke, katerih ga pa ni zamogla rešiti, kajti vsakdo jej je pripovedoval, da je res v rov v plamen. Vsaka pojedina žena bi rada vedela, je li njen mož še pri življenju, ali je pa že mrtvev, in potem so se je obudile želite: da bi saj njegovo truplo prisneli na površje, kajti le na ta način se zamore storiti konec grozni negotovosti. Vse so vedele, da je le malo nadre, da bi še kdaj videle svoje može pri življenju, kajti tudi ženam premogarjev so poznani smrtonosni plini, pred katerimi skoraj ni rešitve. In poleg tega so tudi uradniki premogove družbe, ki so vendar obiskovale sole, že davno izjavili, da je vsako življenje v rovu izključeno in da ni več mogoče, da bi še kedjo v rov živel.

Za nekaj časa se vodo in sirotom umirijo in jokajo, kakov so jokala tedaj, ko so v prvič izvedele, da so njihovi očetji živi pokopani. Potem se pa zopet pojavi v rovu, in boj med upanjem ter razumom se iznova prične.

Ubogi Scott, kateri niti ne ve, kako pri nas svet napreduje! On ne ve, da vse naše bogate ženske že od nekdaj skrbi za to, da nimajo otrok — samo zato, da estalemu svetu kedaj ne primanjka kruha. On najbrž tudi ne čita časopisa, ker inače bi vedel, da pri nas primanjkuje par stisoč delavev, kteri bi delali na farmah, da bi se tako pridelalo še žita, kakov se je pridelalo.

O učenosti profesorja Searinga bi si izdatno več predstavljali, ako bi — molčali.

dražji, kakor v poletju. Premog je mogče rešiti le na ta način, ako se ga zadusi. In premogarji v rovu? Oni so mrtvi in vsaka rešitev je nemogoča. Ako se pa skuša njihova trupla prinesi na površje, potem je premog v veliki nevarnosti. "To smo morali storiti, ker smo v to prisiljeni", tako je brzjavil rudniški inšpektor guvernerju države Illinois. In "delavev so murni!"

In one v dove v Cherry, Ill.? — Z obupnim klicem se je marsikava onesvestila, ko je na Zahvalen dan zvedela, da so rov zazidali.

Toda skoraj nemogoče je, da bi nesrečnike kajd ostavile misel, da so bili očetje njihovih otrok morda vendar še pri življenju, ko so njihov skupni grob zazidali — da obvarjujejo bogato družbo škode, ki zmore nastati s tem, da prične njihova zaloga premoga goret... .

Dopisi.

—
East Helena, Mont.

Dragi gospod urednik: —

Z delom se tukaj ne moremo nič kaj povaliti. Zadnje 3—4 meseca je topilnica poslovala s polno močjo, da je ljudij primanjkovalo. Že smo misili, da so prišli starci, dobrí časi način, a sedaj na zimo pa zoper izgleda tako, kakov da bi hotela kriza pri nas prezimovat. Mogoče se ji tukaj posebno dopade, ker kraj je lep in delni ne varno tako, kakov dragod. Radi tega ne svetujem nikomur, da bi prisel semkaj delo iskat. Še vedno je preece takih, ki nimajo posla.

Seveda bi imeli takojšnji Sloveni radi, če bi prišlo kaj več rojakov sem, ker sedaj nas je malo, a za sedaj ne svetujem, da bi prišli. Tukaj je dosti več Črnogorcev, Primorcev in Hrvatov.

Zadnje poletje je šlo več naših rojakov v Misoul, da bi dobili vladina zemljišča; nobeden ni imel sreče, da bi kaj dobil.

Tukaj se že dalj časa govorji, da se bode delala električna železnica, pa menda ne bode nič; mogoče spomlad.

Na Missouri Riverju, nekoliko milj od tukaj, delajo dva jeza za nabavo električne sile. Kadar bode to gotovo, bude začelo delo gotovo več malih rudnikov in tudi kaka tovarna se mogoče ustaviti. Seveda, dokler se srebro in bakar ne podraži, tudi ni pričakovati dosti dela in velike plače po državi Montana.

Naročnik.

Kam z njo?

Češki spis Jan Neruda.

Ali je bil že čitatelj kdaj zgodaj zjutraj na ulici? Nečem sicer čitatelja žaliti, ker vem, da je nobel in mu ni treba vstajati pred deveto — vendar morda po naključju. Inče je slučajno šel enkrat z doma prej, tedaj je gotovo opazil s svojim bistrom očesom, da so na ulici ne same ljudje, ampak tudi stvari, katerih drugače ne vidimo. Gotovo je pri svoji duhapolnosti premisljeval o teh ljudeh in stvareh, posebno pa o teh stvareh. Nekje pri hiši stoji star vr. Nekje kraj trotoarja z žico povzema skleda. Nekje sredi ulice leži ponev. Kako so prišle seme stvari? Ali so odšle po noči z nestrašnimi polic, in niso naše domov, predno je zasvetilo jutro? Ali ob jutranjem nakupovanju so izgubile slučajno svojo kuharico in čakajo na tak kakov dobro izvezban pes, ki sedi samotno ceste in čaka, da ga gospodar poišče?

No, dobro. Sedaj se govorji o koleri in pripravah zoper njo — pravilno čitatelja, da bi me ne motil z vprašanjem, v kaki zvezi je to vse — samo naj me pusti mirno pisati, in na koncu bode videti, da ne govorim tako zelo neumno! — Toraj: govoris o koleri. Kaj vse može človek storiti, da bi se obavaroval! Pred vsem: čistota stanovanja je baje pol zdravja. Desinfekcija zraka je tudi pol zdravja. Zdravo goveje meso, teletina v svinjsko meso je baje tudi pol zdravja. Dobro plenjsko pivo je zoper pol zdravja. Summa summarum: ako se uboga vse predpisuje, tedaj je človek baje za časa kolere koleri, ampak zoper njo je pravilno razložiti, da je vse lepo vpletlo v peči.

"I, seveda — da se nisva tega do-misilia že poprej! Toraj sežgite jo! A, veste kaj? Poidite po hiši izpravljati, če bodo kje pekli pogreši in že zelo dobro razbeliti ognjišče. Morda kajde splahnejo v poizkušajku peč, če kaj kadi — razumite?"

Ančika je odhitela zoper. Vrnila se je in naznamila, da nikjer ne bodo poklifi pogači, če kadi. Siecer pa mora ona sedaj na trgu in s takim sežiganjem se ne more igrat prej, nego zvečer. Pri tem mora človek lepo zavezati sedeti. — No, dobro!

Prišel je večer in sva povečerjala. Ančika je začela vlačiti slamo, zvila je v majhne snopke in jih metala v peč. Jaz sem sedel v sobi pri pišalni mizi in poslušal, kako je v kuhinji v ognjišču lepo vleko in prasketalo. Kadil sem zadovoljno svojo viržinko — jaz imam tako prasketanje v peči naravnost rad.

Naglo se je oglasil ropot pred hišo. Glasovi ljudij zunaj, zvonenje po hiši. Skočil sem kviku in poslušal na hodnik, kaj se godi? Iz našega dimnika baje šviga ogenj in leta že po tretji strehi.

"Boga, Ančika — nebjajte žgati! Hitro s to slammie kan v sobo, in če pridejo na naju, delajte se, kateri bi ne vedeli nicesar. — Ali je ognjišče razbeljeno?"

"I, da teh par slame — čisto mrzlo je skoraj!"

Niso prišli — hvala Bogu! Ogenj je prenahal letati po strehah in ljudje na ulici se so čez kako uro razšli.

Puhal sem čemereno dim proti stroju. In zelo slabe volje sem legal zoper na tla.

Naslednje jutro me je zoper oživelio. Šel sem takoj ven, da bi pozval, kam naj dam slamo? Vprašal sem policejca. Vprašal postreščeka, Izpravljal vse znane gospo.

Stražnik je salutiral: "Tega ne vem."

Postrrešček je privzignil kape: "Prosim, tega ne vem."

Gospo so rekle ena drugi: "Da, s takimi stvarmi je težko!"

"Dekle, dekle!", sem rekel zoper Ančiki doma, "to je težava! — Ali kaj napraviti? Tako je vendar ne pustimo! Ali znate delati škarneleje — ne? No, jaz vas naučim!"

"Ne vem — kar sem jaz tu, ne — mora biti že sama rezanieva."

Ančika je pri meni šest let. Spominjam se nataj, če teh šest let načaj — zastonj premisljam! Kupil sem to slammie že za časa svoje rojne mladosti.

"Ančka!"

"Kaj želite?"

"Kdaj sem dal zadnjč prerahljati svojo slammie?"

"Ne vem — kar sem jaz tu, ne — mora biti že sama rezanieva."

Ančika je pri meni šest let. Spominjam se nataj, če teh šest let načaj — zastonj premisljam! Kupil sem to slammie že za časa svoje rojne mladosti.

"Ančka!"

"Kaj želite?"

"Tu imate petinsedemdeset kraj-

slam! Kupite tri otepe slame — takoj, pravim!"

Ančika je odhitela. Privlekla je tri otepe slame. Zgrabila je slammie, jo razparala in pomešala z roko slamo.

"Ampak — kam damo to staro slamo?"

Vendar je ženski razum bistrejši nego naš! Na to vprašanje bi ne prišel dolgo! Da, seveda moramo, predno natlačimo novo, dati starem, in — kam z njo? Ali naj jo vrzemo skozi okno, komu na glavo?

"Kam se pa daja tako staro slama?"

"Ne vem!"

"Hm", sem rekel, "tu imate de-nico. Pojdite tja v ono veliko hišo. Tam imajo jamo za smeti — dajte hišniku to deseticu in on vam dovoli streli slamo v jamo."

Vendar ni toraj mož razum, kar tako brez vrednosti!

Sla je prišla zoper. Hišnik neče. Dekle mečejo do jame tudi gorel-pepel na slama da se lahko vnela. Sečer bi se pa tudi jama napolnila prehitro in kmet ne pride po smeti sejamp, ampak še po zimi, sedaj ima baje dobiti drugač delu doma,

"Toraj kaj?"

"Ne vem!"

"Hm", sem rekel, "tu imate de-nico. Pojdite tja v ono veliko hišo. Tam imajo jamo za smeti — dajte hišniku to deseticu in on vam dovoli streli slamo v jamo."

Vendar je šlo več naših rojakov v Misoul, da bi dobili vladina zemljišča; nobeden ni imel sreče, da bi kaj dobil.

Tukaj se že dalj časa govorji, da se bode delala električna železnica, pa menda ne bode nič; mogoče spomlad.

"Toraj kaj?"

"Ali, ali!" sem vzkliknil čez tretnik — možki možgani so čudovito rodovitni! — "jutri je sreda, občinski voz pride po smeti. Vzemite to deseticu, dajte polovico smetičarju, ko zvoni, polovico vozniku in slamo v zvezmo na voz."

"Dobro, ali kje bode danes spaši? Slammie ne moremo dati v postelji, ker je slammie v postelji ne sami, ampak vse v postelji, tam v drugem kotu sobe so stali trije otepi, tam v drugem kotu neštevna slammie in tam zoper ta dolga blazina z naslonjačo — kam kamo obrniti oči?! In kadar sem le gel po noči na tla, sem klel in zmerjal, da je bila že smrtna. Spal že nisem skor, vstajal sem zgoraj, da vredno vzel na voz, da se bode delala električna železnica, pa menda ne bode nič; mogoče spomlad.

"Seveda — no, toraj budem spal na tleh! Položiva to dolgo blazino z naslonjačo na tla, posteljeva lepo — in spal budem kakor knez — to bode imenitno!"

In spal sem kakor knez. In takoj zjutraj je nesla Ančika slammie in hodnik pred vratom v sva čakala. Zavonilo je in jaz sem skočil k oknu, da bi bil priča vse procedure. Voz je pripravljen, da bude premisljeval, da je vodnik pred vratom v sva čakala. Zavonilo je in jaz sem skočil k oknu, da bi bil priča vse procedure. Voz je pripravljen, da bude

